

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 ■ โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 ■ โทรสาร 0-259-6172

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที่ 25 เดือนมีนาคม พ.ศ.2563 หน้า 3 มูลค่าข่าว 677,040.-

สวนสายรุ้ง[™] แห่งวัฒนธรรม

“ งานนี้อีกครั้ง ‘สวนสายรุ้งแห่งวัฒนธรรม’ เพื่อให้เห็นว่า 5 ปีแล้วอย่างไร แต่เดิมที่นี่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีสีสัน มีกลิ่น มีรสชาติ และหน้าตาของ มันเอง รู้ง่ายๆ ไม่ได้มอบบ่งงานท่า แสงอาทิตย์ก็ริบอยู่ แต่ในทางความเชื่อ ของภาคกลาง รู้ง่ายๆ คือความงามที่มี ความชุมชน คือความอุดมสมบูรณ์ ธรรมชาติสօนราอ่างน้ำ”

ชี-สวีชาน พัฒนาไพรัลย์
ศิลปิน นักเคลื่อนไหว และอาจารย์
ภาควิชาภาษาไทย โพธิ์วิชาลัย
แห่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก กล่าวประยุกต์
ข้างต้นในฐานะผู้จัดงาน มหากรรมเยาวชน
ชาติพันธุ์ในช่วงกลางเดือนมาพันธ์ที่
ผ่านมา ณ อุทยานการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
และสิ่งแวดล้อม ที่ปักธงชัยใต้ตี๊

(สวนสมเด็จพระนราครัว และสอด) ซึ่ง
การจัดงานในปีนี้ ดินทางมาถึงปีที่ 5 แล้ว
5 ปี ผ่านอย่างรวดเร็ว (จากทั้งหมด 9 ปีมา) มีประชากร
ส่วนมากเป็นคนชนเผ่า ตั้งอยู่ทางฝั่ง
ตะวันตกของแม่น้ำเมย ประกอบด้วย

อาเภออุ่มผาง พบพระ แม่สอด แม่วรำดา
และ ท่าสองยาง โดยมีชาวปาเกะภูเขามูญ
เป็นประชากรหลัก ตามด้วย ม้ง ลีซ ละหู่
อะชา ผื้นยัน และชาติพันธุ์อื่นๆ

ประการเยาวชน 5 ปี ได้ร่วมและร่วมกันจัด
กิจกรรมเพื่อзнакомกับวัฒนาศิลป์ ศิลปะ
มีชีวิตและสิ่งที่ชื่อไว้ แต่เดิมที่เรียกว่า
‘Showcase’ ของสังฆาร
เยาวชนชาติพันธุ์ที่กำเนิดมัน ชุมชน
ของตัวเองมากกว่า 1 ปี ในระยะเดียว
ที่ครอบคลุมถึงแต่เรื่องการสืบทอด
มรดกทางวัฒนธรรม การจัดการศึกษา
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ที่ดินทำกิน
และ สัญชาติ

จักรพล มardon บรรณาธิการ
ปราโมทย์ เผยจอมทอง สองแกนนำ
เยาวชนชาวปาเกะภูเขามูญ โครงการสร้าง
พลังเครือข่ายเยาวชนท้องเผ่าเบื้องหลัง
ต.แม่วะหลวง อ.ท่าสองยาง จ.ตาก
เนื้อโดยเนื้อและกระบวนการคือโครงการ
ที่ตั้งใจรวมตัวเครือข่ายเยาวชนให้
เห็นใจเน้นสนับคือโดยใช้ กีฬาพื้นบ้าน
เป็นตัวเชื่อมและได้สืบสานวัฒนธรรมไป
ในตัว แต่เป้าประสงค์ที่ลึกและเป็น

ตัวกำเนิดที่แท้จริงคือเรื่องปัญหาที่ดินทำ
กินและความชื้นใจพิเศษเรื่องการใช้ชีวิต
ของคนภาคภูเขามูญ (เช่น คนชนเผ่าเป็น
คนແดป้า ตัดป่า) ทั้งสองเชื้อว่าหากเยาวชน
รวมตัวกันและได้เรียนรู้วัฒนธรรมจะเกิด^ก
ความเข้าใจญี่ปุ่น จากนั้นจะนั่นใจ
และออกไปเป็นปากเป็นเสียงสื่อสาร
เรื่องราวที่แท้จริงของชุมชนตัวเอง ด้วยเช่น
พากเขามองว่า นี่จะเป็นเครื่องมือสื่อสาร
ที่ดีที่สุด

ขณะที่ พิม-นิศาชล สมบูรณ์ศรีสกุล
นักเรียนชาวบ้าน ชั้นมัธยมปลาย ปัจจุบันเธอ
กับเพื่อนทำโครงการ ‘ผ้าใบกัญชง’ เนื่องจาก
ไปถูกทอดเป็นน้ำ กระเป่า กระร่องประดับ
ซึ่งในปัจจุบันได้กัญชงเป็นวัสดุที่ได้รับ^ก
ความนิยมในตลาดเครื่องเรียงแต่กัยมาก
พิมคือกว่านี้ เป็นโอกาสตีที่เยาวชนจะ^ก
คึกคักใช้กัญชงตั้งแต่การปลูก เก็บเกี่ยว^ก
แปรรูป ทอ การขึ้นปืนเครื่องประดับ^ก
และจัดนิทรรศการให้ผ้าใบกัญชงใน^ก
พิธีกรรมต่างๆ ของชาวบ้าน โดยเชื่อและ
เพื่อนได้รับการสนับสนุนจากอาจารย์^ก
ที่วิทยาลัยโพธิ์วิชาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์ ตาก เข้ามาร่วมวิจัย^ก
และช่วยต่อยอดด้วยความร่วมมือและผลิตภัณฑ์^ก

ภาพ : รับวา ศอร์ฟอร์สอร์ต์

จากผ้าไยกัญชงที่กลม่ำทำด้วย
เยาวชนห้าง 3 เก็บเกี่ยวประวัติศาสตร์
ห้องถินและเล่าอภิมาในรูปแบบของ
ตัวเอง พากษาแบบภาคภูมิที่นี่ที่นั่นที่
แบบนี้ เพราะอยากรสึกสารให้คนนอก
เข้าใจความหลากหลายมีอยู่จริง
พากษาไม่ใช่คนพลัดถิ่น ไม่ใช่คน
ต่างด้าว แต่เป็นคนที่อยู่และใช้
ชีวิตตรงนั้นมากเนื่องนานเพียงแต่
พุดกันคนละภาษา กับคน
ส่วนใหญ่ สิ่งที่กระบวนการและรับทราบ
คือความเชื่อที่ว่าพากษาเป็นคน
ต่างด้าว ทำลายสิ่งแวดล้อม หักห้ามสิ่ง
คนชนเผ่าที่พึงพิงระบบมนิเวศธรรมชาติ
มากกว่าที่คนเมืองเข้าใจมากนัก

I-You-We

เพราะตั้งใจให้สวนสายรุ้งแห่ง
 วัฒนธรรมทำหน้าที่ชวนคนมาเข้าใจ
 ความหลากหลายของสี กลิ่น และรสชาติ
 ของพืชพรรณชุมชน แต่การจะเปิดประตู
 แห่งความ (อยากร) เข้าใจ ประดูเหล่านั้น
 ต้องมาพร้อมความรื่นเริงมายและ การเปิดใจ
 กิจกรรมในสวนสายรุ้งนี้ จึงเต็มไปด้วย
 อาหาร เพลง ของเล่น และการเวิร์คชอป¹
 ให้ลองมือทำจริงมากมาย ไม่ว่าจะเป็น²
 ถักสร้อยข้อมือจากไยกัญชง, -sanตะกร้า,
 ทำจานใบไม้, ถักพรอมเช็ดเท้า, ผนัปเป้

■ เพราะตั้งใจให้สวนสายรุ้งแห่ง วัฒนธรรมทำหน้าที่ชวนคนมา

เข้าใจความ
 หลากหลาย
 ของสี กลิ่น
 และรสชาติของ
 เพื่อบ่มบุญชัย

ท่านค่า

เบื้องหน้าเต็มไปด้วยความสนุก แต่
เบื้องหลัง ซึ่งในฐานะอาจารย์ และหัวหน้า
โครงการสมัชชาเยาวชนชาติพันธุ์ฯ เล่าให้
ฟังถึงวิธีคิด การออกแบบกิจกรรมที่จะ³
ย้อนกลับไปให้เยาวชนกิดความมั่นใจ

และภูมิใจกับการเป็น สี และ กลิ่น

ของตัวเอง ว่า...

“ที่ผมบอกว่าสีรุ้งเดิมถูกกลืน ถูกกรอก
ให้เข้าไปสู่กระแสงเงิน ที่กระบวนการมาก็คือ⁴
เด็กขาดความมั่นใจ ก่อนจะขาดความ
มั่นใจ เข้าขาดความเข้าใจ ในวิธีวัฒนธรรม

ตัวเอง ทำให้ขาดความภูมิใจ ไม่เข้าใจว่า ใส่สีแบบนี้หมายความว่าอะไร ท่ามกลางคำว่า “ไม่” ทั้งหมดนี้ เป็นไปได้ยากมากที่ จะหวังให้เด็กสื่อสาร ปักป้อง สืบสาน”

“กระบวนการที่ทำ ข้อแรก คือ “I” หรือตัวฉันก่อน เพราะ inter cultural skill เริ่มจากความเป็น I ค้นหารากเหง้า ไม่ใช่แค่ภูมิใจและรู้ว่าเรามีดีอะไร แต่รู้ว่า เราพัฒนาต่อได้ มีทักษะจะใช้ภูมิปัญญา ของตัวเองได้ จะใช้เพื่อความสนุกสนาน ใช้หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณ หรือเป็นเครื่องมือ สื่อสารก็ได้ ถ้ารู้ว่ารากเหง้าตัวเองมีอะไร บ้าง เริ่มภูมิใจและรู้ว่าจะใช้อย่างไร นี่คือทักษะขั้นแรกคือรู้จักความเป็น I

“ข้อสอง รู้จักตัวเองแล้วต้องรู้จักคน อื่นด้วย หรือคือรู้จักความเป็น ‘You’ ถ้าจะ สื่อสารกับคนในเมืองต้องสื่อสารยังไง

ถ้าจะเอาของใช้ของตัวเองไปปลاءความ เป็นเรา ต้องใช้อะไร สมมติเรามีของอยู่ 20 อย่าง แต่จะวึกอย่างกันที่จะสื่อสาร กับได้ เลือ ยำ ห่วงคอก หมาก มีอาหาร มากมายแต่จะเอามาไหนไปสื่อสาร นี่ต้อง ประดูบานเราที่จะเชื่อมสื่อฯ ให้รุ่งให้ เช้ามาได้

สุดท้าย ‘We’ การเอาตัวเองไป เชื่อมกับคนอื่น ควรเป็นกิจกรรมอะไร ที่บ้านเรารายจะเล่นการละเล่นนี้แบบนึง แต่พอมาเล่นในพื้นที่กลาง เราจะปรับ ให้คนอื่นเข้าใจยังไง”

ติดตามเรื่องราวและกิจกรรม ที่นำเสนอเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนได้ที่ www.thepotential.org และ The Potential ทุกช่องทาง